

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - EFESERBREVET

377 Efeserbrevet 1:1-14

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader

Gud har gjort alt! Han har både besluttet og gennemført sin frelses-plan gennem Jesus Kristus. Det er vi ikke i tvivl om, når vi læser dette afsnit. Han har udvalgt os i Kristus allerede før verden blev grundlagt, derfor kan vi umuligt påstå, at vi har gjort os fortjent dertil. Alt hvad Gud har givet os, har han givet os i Kristus og ikke som løsrevne gaver. Det er i ham, vi er velsignet, i ham vi er hellige, i ham vi har tilgivelse og forløsning fra synd, i ham vi har visdom, i ham vi har vor arvelod, i ham vi er besejlet med Helligånden. Der er kun et for os at gøre: at takke ham derfor og blive i Kristus, så vi får gavn af disse gaver.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 15:4

378 Efeserbrevet 1:15-23

Med jeres hjertes øjne oplyst, så I forstår

Der er ingen grænse for, hvad Gud har gjort og kan gøre. Hans magt er overvældende, ikke blot i almindelighed i universet, men på en ganske særlig måde i os, som tror. Derfor er Paulus' bøn til Gud, at han vil oplyse vore indre øjne, så vi får visdom til at se og forstå det. Den største hindring for Guds virke er vor sløvhed og vantro. Gud formår alt, men han bruger os ikke som maskiner, han hælder sin kraft igennem, men som levende medarbejdere. Derfor behøver vi en åbenbaring om hans opstandelseskraft. Den virker, hvor døden har gjort ende på anden kraft. Ved Jesu Kristi opstandelse og himmelfart blev han den ubestridte Herre over enhver anden magt. Det er denne almægtige hersker, der er kirkens hoved.

HUSKEVERS: Filipperbrevet 3:10.

379 Efeserbrevet 2:1-10

Hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger

Gud har gjort os levende i Kristus, vi som var døde i vores synder. Vi er hans værk. I barmhjertighed og kærlighed har han udfriet os fra den ondes magt, der virkede i vor gamle natur, så vi fulgte Satans vilje, og givet os del i Kristi opstandelse. Det er svært for os at fatte frelsens store perspektiv. I de kommende tidsaldre vil Gud pege på os for at vise, hvad hans nådes overstrømmende rigdom har skabt: folk, der er forvandlet fra at være Guds fjender til at blive Guds tjenere. Vi skal herliggøre Gud, fordi vi er frugt af hans gerning, ikke fordi vi har gjort noget. Vi vandrer i de gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os. Al æren er hans.

HUSKEVERS: Titusbrevet 2:14

380 Efeserbrevet 2:11-22

Men nu ... er I ... ved Kristi blod kommet nær

Under den gamle pagt var Israel Guds folk, mens hedninger var uden for forjættelserne til Israel. I Kristus er forskellen fjernet. Kristus har forliget os alle med Gud ved sit blod. Han har banet vejen for os helt ind til Guds hellige nærhed. Det betyder ikke blot, at vi hver især har fred med Gud, men at vi har fred med hinanden. Vi hører sammen med alle de andre, der er kommet nær på grund af Kristi blod. Intet fjendskab kan bestå mellem os; det ville være en selvmodsigelse. Lad os komme til korset og erfare denne forløsning fra enhver ukærlig tanke om en anden kristen. Det er ved Jesu kors, hvor Jesus forligte os med Gud, at indbyrdes barrierer må falde.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 17:11

381 Efeserbrevet 3:1-13

I ham ... har vi frimodighed og tillidsfuld adgang til Gud

Gud åbenbarede en hemmelighed for Paulus, som havde været skjult gennem Israels historie, nemlig, at hedningerne også havde del i Guds forjættelser. Som Guds udvalgte folk fik Israel en begrænset adgang til Gud under den gamle pagt gennem ofrene og præsteseteskabet. Alt dette pegede frem til Kristus og hans offer-død. I ham er menigheden blevet skabt og tager Israels plads som Guds redskab i den nuværende tid. Alle - både jøder og hedninger - er forenede i menigheden. I den åbenbarer Gud sin visdom for de himmelske magter (10). Det overgår vor forstand; men den praktiske betydning af at være i Kristus er, at vejen til Gud er åben.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 10:19,22

382 Efeserbrevet 3:14-21

Han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer ...

Paulus' bøn giver indtryk af en åndelig rigdom, som ligger åben for Guds børn, og som vi næppe oplever til fulde. Han beder om, at vi må styrkes ved hans Ånd i vort indre, og at Kristus må bo i os - to sider af samme sag. Det sker ved tro (17), således at vi ikke er afhængige af, hvordan vi føler det. Hovedresultatet og formålet med Åndens iboen er, at vi lærer Kristi kærlighed at kende. Men det er så stort, at vi ikke kan lære det alene (og netop kærlighed kan man ikke erfare i isolation), men sammen med alle de hellige. Gud alene kan virke det, og han gør langt ud over, hvad vi forstår at bede om. Lad os sætte vor lid til ham og ikke begrænse ham ved vantro.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 1:3

383 Efeserbrevet 4:1-16

Så legemet vokser og opbygges i kærlighed

Paulus beskriver her, hvordan hans bøn sidst i kapitel 3 bliver besvaret. Formaningerne viser, at vi har et ansvar, idet vi må leve et liv, der svarer til vort høje kald som Guds børn; vi er ikke robotter. Men selvfølgelig lykkes det kun ved Guds nåde og kraft. De gaver, vi har fået, er vi ansvarlige for at udvikle og bruge. De skal være med til at opbygge menigheden, som er Kristi legeme, så den modnes til at rumme Kristi fylde. Sandheden sammen med kærligheden bevarer enheden, som Gud har etableret ved sin Ånd; den skal vi ikke skabe, men bevare. Alle de enkelte led er nødvendige i dette opbygnings-arbejde. Kristus bygger, men han bruger os alle og har tildelt hver enkelt, hvad vi behøver for at være med (16).

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 3:13-14

384 Efeserbrevet 4:17-32

Det nye menneske, skabt i Guds billede

Er vi blevet kristne, må der ske en revolutionerende forvandling i vort liv; det må kunne ses, at vi hører Kristus til. Vi skal aflægge det gamle menneske og iføre os det nye (22,24). Forstår vi ikke, hvad det betyder, fratager Paulus os enhver undskyldning for ikke at forstå ved at nævne konkrete ting, det indebærer (fra vers 25). Løgn hører til det gamle menneske, ligeledes vrede og hidsighed, at stjæle osv. nemlig alt hvad der sårer og gør vor næste fortræd. Det nye menneske viser et tilgivende, kærligt sind, der hellere giver end tager; kort sagt, det er Kristi sindelag. Alt andet bedrøver Guds hellige Ånd.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 5:1

385 Efeserbrevet 5:1-14

Nu er I lys i Herren; lev som lysets børn

Er vi Guds børn, må vi ligne Gud. Så enkelt er det. Kristi kærlighed, der fik ham til at ofre sig for os, burde derfor præge os. Ulydighedens børn, det modsatte af Guds børn, er i mørket, og deres gerninger er golde og frugtesløse. Disse gerninger er ikke blot indlysende synder som utugt, men også griskhed og tåbelig snak. Paulus opfordrer os stærkt til ikke at lade os bedrage af nogle, der ikke tager kristnes adfærd alvorligt. Guds børn må være anderledes; de kaldes lysets børn. Lys frembringer frugt; vandrer vi i lyset, er frugten godhed, retfærdighed og sandhed. Denne frugt stemmer med Guds natur og er det modsatte af mørkets golde gerninger, som vi slet ikke kan deltage i. I lyset har vi intet at skjule, men vi glæder os i samfund med Jesus vor Frelser.

HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 1:7.

386 Efeserbrevet 5:15-33

Vær ikke tåbelige, men forstå, hvad der er Herrens vilje

Vi må forstå Herrens vilje for at kunne gøre den. Det er ganske klart, at det er hans vilje, at vi skal adlyde hans ord; det indebærer bl.a. at lade os fylde af Ånden og øve os i taknemmelighed. Gør vi det til stadihed i dagliglivet, idet vi bl.a. læser dagligt i hans ord og betror os til ham, vil vi nok have lettere ved at finde Guds vilje i en bestemt situation. Men retningslinierne er angivet i Ordet for mange af livets aktuelle situationer, her f.eks. for forholdet mellem en mand og hans hustru. Paulus løfter dette op på det højeste plan og bruger det som et billede på Kristus og kirken. Ligesom kirken er Kristi legeme, som han elsker og drager omsorg for, er hustruen ét kød med sin mand.

HUSKEVERS: 1. Thessalonikerbrev 4:3

387 Efeserbrevet 6:1-9

Ikke som øjentjenere, ... men som Kristi tjenere

Her er anvisninger på harmoniske hjem og arbejdspladser! Hører vi Herren til, påvirker det hele vor tilværelse. Vort forhold til forældre eller børn, til arbejdsgivere eller ansatte, bestemmes - eller burde bestemmes - af, at vi er kristne, og er sat til at tjene og herliggøre Gud. I alle ting må det være vort mål at gøre Guds vilje af hjertet. Lykken er ikke at være sin egen herre, men Kristi træl. Det påvirker alle vore andre forhold, så vi kan bringe de mest dagligdags ting til Herren i bøn, for vi er først og fremmest Kristi tjenere, også i hverdagen. Hvis vi kan lære dette, vil det give ny mening til de kedeligste opgaver. Paulus opmuntrede selv slaver til at se, at ved at lyde deres herrer og gøre deres tvungne arbejde, kunne de udføre en tjeneste for Gud.

HUSKEVERS: Kolossenserbrevet 3:17.

388 Efeserbrevet 6:10-24

Tag derfor Guds fulde rustning på, for at I kan stå imod

Vi må ikke undervurdere den fjende, vi kæmper imod i den åndelige kamp. Kun med Guds rustning på kan vi holde stand. Det er derfor afgørende, at vi til stadihed ifører os den, for i det åndelige liv kan vi ikke tilegne os noget én gang for alle; vor åndelige styrke er afhængig af, at vi fra øjeblik til øjeblik og dag for dag vandrer i samfund med vor Frelser og Herre. Rustningen er ikke noget, vi kan have, løsrevet fra ham. Men det hjælper vor forståelse af, hvordan vi henter kraft fra Herren, at have denne beskrivelse af de forskellige dele af rustningen.

HUSKEVERS: Romerbrevet 13:14